

9. Czy ochrona przysługująca hymnowi może być szersza niż ta udzielana pozostałej części transmisji?

Czy art. 28 WE i 30 WE lub 49 WE sprzeciwiają się wprowadzeniu w życie przepisu krajowego prawa autorskiego, który zabrania publicznego wykonywania lub odtwarzania utworu muzycznego, jeśli utwór ten stanowi część chronionej usługi, dostępnej i publicznie odtwarzanej przy użyciu karty do dekodów satelitarnych wydanej przez świadczącego usługi przekazu satelitarnego w innym państwie członkowskim pod warunkiem, że karta ta przeznaczona jest jedynie do użytku w tym innym państwie członkowskim? Czy ma znaczenie, że utwór muzyczny jest nieistotnym elementem chronionej usługi jako całości i pokazywanie lub odtwarzanie pozostałych elementów tej usługi nie jest zabronione krajowym prawem autorskim?

E. W sprawie wykładni przepisów traktatu dotyczących konkurencji zgodnie z art. 81 WE

10. Argumentacja oparta na art. 81 WE

W przypadku, gdy dostawca treści programu zawiera kolejne umowy licencyjne na wyłączność, z których każda dotyczy terytorium jednego lub większej liczby państw członkowskich, na podstawie których nadawca uzyskuje licencję na nadawanie treści programu tylko na tym terytorium (w tym również w przekazie satelitarnym) oraz zobowiązany jest zapobiec używaniu swoich kart do dekodów satelitarnych, umożliwiających odbiór treści programu będącej przedmiotem licencji poza terytorium objętym umową licencji, jaki test prawny powinien zastosować sąd krajowy i jakie okoliczności powinien wziąć pod uwagę przy ocenie, czy takie umowne ograniczenie sprzeczne jest z zakazem ustanowionym w art. 81 ust. 1 WE?

W szczególności:

- a) czy art. 81 ust. 1 WE należy rozumieć w ten sposób, że znajduje on zastosowanie wobec takiego zobowiązania jedynie ze względu na to, że może ono mieć na celu uniemożliwienie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji?
- b) Jeśli tak, to czy należy również wykazać, że takie zobowiązanie umowne w sposób zauważalny uniemożliwia, ogranicza lub zakłóca konkurencję, aby znalazło się ono w zakresie zakazu wynikającego z art. 81 ust. 1?

⁽¹⁾ Dz.U. L 320, s. 54.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 89/552/EWG z dnia 3.10.1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, s. 23).

⁽³⁾ Dz.U. L 167, s. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248, s. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 18 września 2008 r. — Ingeniørforeningen i Danmark, reprezentujące Bertrama Holsta, przeciwko Dansk Industri, reprezentującemu Babcock & Wilcox Vølund ApS

(Sprawa C-405/08)

(2008/C 301/35)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingeniørforeningen i Danmark, reprezentujące Bertrama Holsta

Strona pozwana: Dansk Industri, reprezentujące Babcock & Wilcox Vølund ApS

Pytania prejudycjalne

- 1) Między stronami istnieje spór co do tego, czy dyrektywa 2002/14/WE ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami ⁽¹⁾ została właściwie implementowana w drodze zawartej między DA i LO Samarbejdsaftalen (umowy o współpracy). W związku z tym, czy przepisy wspólnotowe stoją na przeszkodzie implementacji tej dyrektywy w taki sposób, że grupy pracowników są objęte umową zbiorową między stronami, które nie reprezentują tych grup zawodowych, i gdy umowa zbiorowa nie ma zastosowania do tej grupy zawodowej?
- 2) Zakładając, że implementacja dyrektywy 2002/14/WE w drodze Samarbejdsaftalen została w odniesieniu do BH przeprowadzona we właściwy sposób, czy art. 7 tej dyrektywy został implementowany we właściwy sposób, skoro Samarbejdsaftalen nie przewiduje żadnych zaostrzonych kryteriów ochrony określonych grup zawodowych przed zwolnieniem?

3) Zakładając, że BH jest objęty ustawową implementacją dyrektywy, czy ustanowione w art. 7 tej dyrektywy wymogi „dotyczące właściwej ochrony i gwarancji, które umożliwią im właściwe wykonywanie obowiązków, jakie zostały im powierzone” są sprzeczne z implementacją art. 7 dyrektywy w § 8 [ustawy o warunkach informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji], który brzmi następująco: „Działający w imieniu pracowników przedstawiciele, których należy informować i z którymi należy przeprowadzać konsultacje, winni być chronieni przed zwolnieniem lub innym pogorszeniem się ich warunków zatrudnienia w taki sam sposób, jak mężowie zaufania w tym samej lub analogicznej grupie zawodowej”, jeśli ta implementacja nie przewiduje zaostrzonych kryteriów ochrony przed zwolnieniem pewnych grup zawodowych, które nie są objęte umową zbiorową?

(¹) Dz.U. L 80, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England and Wales) (Queen's Bench Division), Leeds District Registry w dniu 18 września 2008 r. — Uniplex (UK) Ltd przeciwko NHS Business Services Authority

(Sprawa C-406/08)

(2008/C 301/36)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Uniplex (UK) Ltd

Strona pozwana: NHS Business Services Authority

Pytania prejudycjalne

W sytuacji, gdy wykonawca w postępowaniu przed sądem krajowym odwołuje się od zawarcia przez instytucję zamawiającą umowy ramowej w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w którym występował jako oferent, a które powinno być zostać przeprowadzone zgodnie z dyrektywą 2004/18/WE (¹) (oraz odpowiednimi krajowymi przepisami wykonawczymi), oraz w tymże postępowaniu przed sądem krajowym dochodzi stwierdzenia naruszenia odpowiednich przepisów o zamówieniach publicznych i odszkodowania z tego tytułu, co się dotyczy tego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i jego udzielenia:

a) czy przepis krajowy taki jak art. 47 ust. 7 lit. b) Public Contract Regulations 2006, który stanowi, że takie powództwo ma zostać wniesione bezzwłocznie, a w każdym razie w ciągu 3 miesięcy od dnia, w którym po raz pierwszy pojawiły się podstawy jego wniesienia, chyba że sąd uzna, że przedłużenie terminu jest uzasadnione, należy interpretować — w kontekście art. 1 i 2 dyrektywy 89/665/EWG (²) oraz wspólnotowej zasady prawnej równoważności, wynikającej z prawa wspólnotowego obowiązku zagwarantowania skutecznej ochrony prawnej lub zasady skuteczności oraz przy uwzględnieniu innych mających znaczenie zasad prawa wspólnotowego — jako przyznający oferentowi względem instytucji zamawiającej bezwarunkowe prawo podmiotowe tej treści, że termin do wniesienia powództwa kwestionującego taki przetarg i udzielenie zamówienia publicznego rozpoczyna bieg od dnia, w którym oferent uzyskał wiedzę, że procedura o udzielenie zamówienia oraz udzielenie zamówienia naruszyły wspólnotowe przepisy z zakresu prawa zamówień publicznych lub powinien był o tym naruszeniu się dowiedzieć, czy też od dnia, w którym nastąpiło naruszenie odpowiednich przepisów z zakresu zamówień publicznych; oraz

b) w jaki sposób wówczas sąd krajowy ma stosować w którymkolwiek z tych przypadków (i) wymogi wniesienia powództwa bezzwłocznie oraz (ii) uznanie co do przedłużenia krajowych okresów na wniesienie takiego powództwa?

(¹) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

(²) Dyrektywa Rady 89/665/EWG dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 8 lipca 2008 r. w sprawie T-176/06 Sviluppo Italia Basilicata SpA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 23 września 2008 r. przez Sviluppo Italia Basilicata SpA

(Sprawa C-414/08 P)

(2008/C 301/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Sviluppo Italia Basilicata SpA (przedstawiciele: adwokaci F. Sciaudone, R. Sciaudone i A. Neri)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich